Soubor 80 kreseb představený na výstavě Západ Země ze Slunce formou rozsáhlé instalace, která záměrně evokuje atmosféru tradičních obrazáren, vznikal mezi lety 2016 až 2025. Tyto kresby obsahují aspekty objevování, formulování výzkumných hypotéz i jejich záznamu, ale také skicování společenských procesů se zapojením kritického komentáře, aktivismu, ironie a humoru. Využívají přitom realistickou estetiku projektových skic nebo vědeckých ilustrací opatřených nezbytným komentářem nebo poznámkovým aparátem, které společně s názvem definují myšlenkové či výzkumné pole sledovaného tématu.

Jako jejich inspirační zdroje je možné zmínit bohatou tradici modernistické protiválečné karikatury spojenou například s obdobím před první světovou válkou nebo rozsáhlý soubor rytin doplňujících romány Julese Vernea, které vizualizovaly verneovské představy o možnostech technologického pokroku či teprve tušených vědeckých objevech.

Kresby jsou tematicky rozčleněny do několika oblastí – grafy, architektury, vynálezy, magická příroda, nostalgie, karikatury a anatomie. V galerijní instalaci i v obsahu jednotlivých kreseb se ovšem tyto oblasti různě prolínají, doplňují a vrství. Vyniká tak komplexita, se kterou se dotýkají neuralgických bodů současného světa formovaného sílícím společenským a politickým napětím, eskalujícími válečnými konflikty, environmentálním ohrožením či neopodstatněnou vírou v možnosti technologického pokroku a dominantní postavení člověka v centru planetárního ekosystému.